

20. december

Der var stor halløj og næsten uro henne i skolen.

Da læreren kom ind i klassen og alle børnene som sædvanlig rejste sig op og sagde i kor:

”Godmorgen lærer Clausen!”, kunne skolebørnene mærke på skolelæreren, at han var lidt anderledes end han plejede.

”Nu skal I høre, børn”, sagde han. ”I dag kommer der en flyvemaskine til Askø med varer og nye forsyninger til købmanden og Brugsen, fordi færgen stadig ikke kan sejle for is, og det er blevet for farligt at køre over isen med bil eller hest”.

Mie vendte sig om mod Per og Teddy, det var godt nok spændende det her.

Skolelæreren fortsatte: ”Min kone vil blive ringet op, når flyet nærmer sig, og så løber hun over til os og fortæller, at nu kommer flyet snart.

Jeg synes vi alle skal gå ned og se det ankomme. Det skal lande på Mies fars mark syd for kirken, i øjeblikket er der ved at blive ryddet for sne dernede”. Nøj, det var godt nok rigtig spændende det her!

En flyvemaskine! Det var der ingen af børnene på Askø, der havde set før.

Pludselig røg døren ind til klasserummet op, og skolelærerens kone stod i døren med forklæde på:

”Flyvemaskinen er der om ca. en halv time”, sagde hun forpustet.

”Så er det ud at få varmt overtøj på”, sagde skolelæreren, mens han puttede nogle ekstra koks i kakkelovnen, som stod i skolestuen og gav glødende varme fra sig. Skolebørnene tumlede ud i gangen og under megen tumult fik de deres tunge overtøj på.

Så af sted mod marken syd for Askø Kirke. Da de kom ned til marken, var der allerede forsamlet en hel del af Askøs befolkning, folk grinende og pegede og alle kiggede hele tiden op mod himlen efter flyvemaskinen.

Pludselig lød der et råb: ”Der! Der er den!”

Og der kom der en trepersoners flyvemaskine, sølvgrå med et dansk flag på siden. Den strøg hen over den måbende menneskemasse og lavede et flot drej, inden den landede lige foran alle tilskuerne.

Ud af flyet steg to grinende piloter, de kiggede hen på skolebørnene, og så tog de hænderne ned i deres lommer og smed noget hen til børnene.

Ungerne blev helt vilde: ”Tyggegummi”!

Det var mageløst, de løb hen mod flyvemaskinen og gik andægtigt rundt om den, tænk, at den maskine kunne holde sig i luften, ja man forstod det ikke med sin forstand.

”Jeg tror aldrig, jeg vil glemme det her”, sagde Mie til Per og